

Pokud stížnost vytýká, že naříkané rozhodnutí není věcně odůvodněno a že není z něho ani zřejmo, z jakých skutkových okolností úřad vycházel, ani z jakých důvodů neuznal námitky v odvolání obsažené bezdůvodnými, spokojiv se pouhým označením zákonných předpisů, nelze v postupu tom shledati podstatnou vadu řízení, poněvadž stěžovatelka, jak svědčí odvolání a stížnost, nebyla v pochybnosti, z jaké skutkové podstaty úřad vycházel, a v hájení svých právních zájmů nebyla poškozena.

Bylo tudíž stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 840.

Zabírání budov pro účely školské: Ustanovení čl. 267 mír. smlouvy Saint-Germainské není na překážku, aby byla zabrána budova patřící rakouskému spolku k účelům umístění české veřejné školy obecné.

Nález ze dne 13. května 1921 č. 5380.)

Věc: Spolek »Deutscher Schulverein« ve Vídni (adv. Dr. Ludv. Krieg z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty v Praze (zast. min. koncip. Drem. Opatrným) o zabránění budovy čp. 100 v Prapořišti pro českou veřejnou školu obecnou v Prapořišti.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Rozhodnutím presidenta zemské školní rady v Praze ze dne . . . zřízena byla v Prapořišti jednotřídní česká veřejná obecná škola národní podle zákona ze dne 3. dubna 1919 č. 189 sb. z. a n.; byla později rozšířena na školu dvojtřídní.

Škola ta byla umístěna zatím v budově čp. 86 v Prapořišti, jejíž majitelkou jest Ústřední Matice školská, ve kterémžto domě byla umístěna soukromá škola tohoto spolku. Poněvadž místnosti v tomto domě pro novou školu, do které docházelo 89 žáků, nevystačovaly, vyslovila zemská školní rada rozhodnutím ze dne . . . v souhlase se zemskou správou politickou v Praze podle § 7 cit. zákona zabránění domu čp. 100 v Prapořišti k umístění české školy a bydlení jejího správce i učitelstva. Při tom bylo podotknuto, že v domě čp. 100 jest dosud umístěna německá škola obecná, která nyní, kdy domu toho bude použito pro českou školu, bude se moci přestěhovati do domu čp. 86 v Prapořišti, jakmile se školní obec prapořišská dohodne s majitelem tohoto domu o podmínkách nájmu pro školu německou.

Proti tomuto rozhodnutí podal spolek »Deutscher Schulverein« ve Vídni, majitel budovy čp. 100, odvolání, ve kterém se dožadoval zrušení v odpor vzatého opatření zemské školní rady, namítaje pouze, že zábor budovy odporuje ustanovení čl. 267 mírové smlouvy Saint-Germainské, dle které majetek státních občanů rakouských má jim neztenčen býti vrácen. Odvolání toto bylo zamítnuto naříkaným rozhodnutím ministerstva školství a národní osvěty v dohodě s ministerstvem vnitra z důvodů rozhodnutí v odpor vzatého.

Stížnost nařiká toto rozhodnutí jako nezákonné a pro vady řízení.

Pokud jde o námitku, že zřízení nuceného nájmu jest v odporu s čl. 267 mírové smlouvy Saint-Germainské, dle kterého vlastnictví rakouských státních občanů jest vrátiti, neshledal nejvyšší správní soud námitku tu odůvodněnou.

Stěžující si spolek, který dle zákonů platících v republice rakouské nesporně po právu existuje, jest vlastníkem uvedené budovy, jest v knihách pozemkových jako vlastník zapsán, má proto z titulu práva vlastnického stejná práva a závazky, jako příslušník československé republiky, a nemůže pro sebe rozhodně žádati z titulu příslušnosti k cizímu státu nějakých výsad (§ 33 o. z. o.).

Poněvadž pak dle § 8 zák. z 3. dubna 1919 č. 189 sb. z. a n. vzhledem k všeobecnému znění jeho, neuznávajícímu výjimky, se záborové právo státu i země vztahuje na budovy a místnosti všeho druhu a platí proti každému vlastníku takových realit, pokud vlastní bydlení aneb vlastní živnost vlastníka není ohrožena, musí platiti i proti cizozemskému spolku, který jest vlastníkem nemovitostí ležících v území, ve kterém zákon tento nabyl působnosti.

Dovolané ustanovení mírové smlouvy nemůže založiti výjimku, neboť i když se nehledí k otázce, zdali z mírové smlouvy, v tuzemsku dosud neprohlášené, osoba ať fysická, ať právní může pro sebe nějaké oprávnění vyvoditi, jest z ustanovení dovolaného § 267 ve spojení s § 249 a přílohy k němu zřejmo, že tato ustanovení týkají se pouze obstavek, které proti státním příslušníkům rakouským jako příslušníkům státu nepřátelského válečnými poměry vzešly, a že nezasahují do práv a závazků, kterých v státu některém každý vlastník nemovitosti určitého druhu jest účasten.

Bylo tudíž stížnost jako neodůvodněnou zamítnouti.

Č. 841.

Zabírání budov pro účely školské: I. Při záboru budovy zřízením nuceného nájmu dle § 7 odst. 1 zák. ze dne 3. dubna 1919 č. 189 sb. z. a n. netřeba šetřiti předpisů §§ 11 až 21 zák. z 18. února 1878 č. 30 ř. z. o vyvlastňování. — II. Podmínky záboru budovy jinojazyčné veřejné školy národní pro školu zřízenou dle zák. ze dne 3. dubna 1919 č. 189 sb. z. a n.

(Nález ze dne 13. května 1921 č. 5381.)

V ě c: Obecní zastupitelstvo a místní školní rada v B. (adv. Dr. Otto Stein z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty v Praze (zast. min. koncip. Drem. K. Stránským) o zrušení jedné třídy na německé obecné škole v B. a zabrání části budovy této školy pro českou školu obecnou tamtéž.

V ý r o k: Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.

D ů v o d y: Předseda zemské školní rady v Praze zjistiv, že dvojtřídní německá škola v B. navštěvována jest v školním roce 1919-20 62 dětmi (první třída 26, druhá třída 36) a že škola ta byla ku konci předchá-